

Konkurs na esej „Po co Tobie Ojczyzna? ”

Imię i nazwisko: Józefa Kozicka

Kiedy człowiek jest młody, rzadko kiedy zastanawia się nad tym, czym naprawdę jest ojczyzna. Dopiero z biegiem lat, kiedy to życie nauczy pokory, a wspomnienia nabiorą smaku, zaczyna się rozumieć, jak wielkie znaczenie ma ojczyzna. Ojczyzna to dla mnie coś znacznie więcej niż tylko kraj czy miejsce na mapie. To przestrzeń pełna wspomnień i zapachów, które tworzą mnie i mój charakter. Ojczyzna to mój dom w którym się wychowałam. Słyszę głos mamy, która wołała mnie na obiad, czuję zapach jej domowych potraw, które zawsze smakowały najlepiej na świecie. To właśnie tam, wśród zapachu świeżego chleba, rosółu gotującego się na niedzielny obiad i rozmów przy stole - rodziło się moje poczucie bezpieczeństwa i przynależności. Ojczyzna to ciepło rodzinnego domu, które otula moje serce, gdy jest mi trudno. Ojczyzna jest dla mnie jak stara księga, do której wraca się z czułością. Pełna jest radości oraz smutku, pięknych dni i trudnych chwil, ludzi, których się kochało i których już dzisiaj z nami nie ma.

Kiedy wspominam dzieciństwo, widzę siebie biegającą po podwórku z przyjaciółmi. Wspólne zabawy, śmiech, żarty. To wszystko tworzyło mały świat, który wtedy wydawał się nieskończenie wielki. Ojczyzna kojarzy mi się właśnie z tymi prostymi chwilami: z zapachem lata, z promieniami słońca, z dźwiękiem świerszczy. To także kwiaty w ogrodzie, które każdego roku rozkwiwały tak samo pięknie, jakby chciały przypomnieć, że mimo zmian wokół – pewne rzeczy w życiu pozostają stałe.

Szkoła, do której chodziłam, też była częścią mojej ojczyzny. Tam poznałam ludzi, którzy na długo zostali w moim życiu. Tam nauczyłam się, że ojczyzna to także wspólnota – grupa osób, z którymi dzielimy codzienność, obowiązki, radości i smutek. Choć czasem było ciężko...nauka, obowiązki, nieporozumienia – to właśnie te momenty ukształtowały mnie i nauczyły, jak ważna jest wytrwałość. Ojczyzna to

nie tylko piękne wspomnienia, ale też te trudne, które uczą siły i pokazują, że warto walczyć o to, co dla nas ważne.

Myśląc o ojczyźnie, widzę również swoje rodzeństwo. Wspólne dzieciństwo, kłótnie o drobiazgi, wspólne tajemnice, zabawy, śmiech i łzy a wszystko to budowało więź, której nie da się niczym zastąpić. To właśnie w rodzinie nauczyłam się, czym jest miłość, lojalność i wsparcie. Ojczyzna to więc nie tylko kraj, ale przede wszystkim ludzie... ci najbliżsi, dzięki którym czuję, że zawsze mam dokąd wracać.

Ojczyzna to także kawał historii. Czasem trudnej i bolesnej, pełnej łez, strachu, poświęcenia i walki, ale również odwagi, nadziei i zwycięstwa. Każdy kraj nosi w sobie swoje rany i blizny, ale właśnie dzięki nim staje się silniejszy.

Kiedy patrzę na dzieci i wnuki, widzę, że moja ojczyzna to nie tylko przeszłość – a też i przyszłość. Chciałabym, żeby oni również czuli więź z tym miejscem, żeby pamiętali, że to tu są ich korzenie, ich dom. Ojczyzna to coś, czego nie można się wyrzec, nawet jeśli życie rzuci nas daleko, w sercu zawsze zostaje to jedno miejsce, do którego chce się wracać.

Czasem życie w ojczyźnie bywa trudne. Nie zawsze jest idealnie, nie zawsze łatwo jest być dumnym, kiedy widzi się problemy i niesprawiedliwość. Ale mimo tego, w głębi serca wiem, że to tutaj jest mój dom. To tutaj są moje wspomnienia, moja rodzina, dzieci, wnuki, moi przyjaciele, mój język i moje korzenie. Ojczyzna to wszystko, co mnie ukształtowało – zarówno chwile szczęścia, jak i momenty smutku.

Dla mnie ojczyzna to życie samo w sobie – pełne barw, emocji i wspomnień. To promienie słońca wpadające rano przez okno, to zapach kwiatów na łące, to uśmiech przypadkowo spotkanego sąsiada. Ojczyzna to moje dzieciństwo, młodość i wszystkie marzenia, które zrodziły się w tym miejscu.

Ojczyzna jest moim domem i sensem mojego życia. Choć świat się zmienia, wiem jedno – to co wyniosłam z mojej ziemi, zostanie ze mną na zawsze i będzie prowadzić mnie w każdej chwili. To dzięki niej mogę rosnąć, rozkwitać i przetrwać każdą burzę, wiedząc, że zawsze mam swoje miejsce na świecie. Ojczyzna to

pamięć, tożsamość, to miejsce, które daje mi siłę i pewność siebie każdego dnia. Bez niej byłoby pusto a z nią - wszystko jest.